

DISLEKSIJA – KAKO NAJ OTROKU POMAGAM?

Odgovarja mag. Katarina Kesič Dimić, na Ringaraja strokovnjaki

(objavljeno na www.ringaraja.net, februar 2014)

VPRAŠANJE:

Pozdravljeni,

imam 11 let staro hčerko pri kateri so pred dvema leti ugotovili disleksijo. Zanima pa me s katerimi metodami bi jaz njej še bolj olajšala učenje ki je kar težavno za naju obe, med drugim pa me tudi zanima če je mogoče, da to kako preverim še pri 4. letnem sinu če jo ima mogoče tudi on.

HVALA ŽE VNAPREJ ZA ODGOVOR

ODGOVOR:

Tudi starši, ki imajo otroke s posebnimi potrebami, morajo nekega dne spoznati, da v šolo hodi njihov otrok in ne oni sami. To pomeni, da svojega otroka sami ali s pomočjo specialnega pedagoga naučijo metod, s katerimi se bo lažje in hitreje učil. So otrokovi mentorji, spodbujevalci, usmerjevalci ... nikakor pa ne delajo namesto njega ali za njega. Tudi v trenutkih, ko v resnici naredijo nekaj namesto njega (ker mu zaradi motenj olajšajo delo ali skrajšajo čas), mu tega ne smejo pokazati. Otrok, ki stalno dobiva pomoč od drugih, ko drugi delajo namesto njega, se v resnici počuti nesposobnega, saj mu s tem kažejo, da ne zmore. Kako bi se počutili vi, če bi vaš nadrejeni vse zahtevne naloge dajal vašim sodelavcem vam pa samo najlažje?

Ker je vaše vprašanje zelo obširno in se težave otrok z disleksijo med sabo razlikujejo, vam težko odgovorim. Ena od metod, ki je gotovo učinkovita pri otrocih z disleksijo, je uporaba slik in skic namesto besed v kombinaciji za raznimi shemami in miselnimi vzorci. Izdeluje pa jih otrok sam, po svojem ključu in lastnih asociacijah. Tako izdelava traja malo dlje časa, a se

že ob njej večino snovi nauči. Ko ponavlja, pa mora minimalno brati in s tem ne izgublja energije, čeprav se učinkovito uči.

Veliko uporabnih metod boste našli v mojih dveh knjigah: PRIPORČNIK O BRANJU in VSI UČENCI SO LAHKO USPEŠNI.

Glede sina pa bi bilo dobro povprašati njegove vzgojiteljice, ki ga vsakodnevno spremljajo, če opazajo določene posebnosti (izogibanje risanju, finomotoričnim in grafomotoričnim zaposlitvam, rime ...) ali v primeru, da opazate določene posebnosti obiskati specialnega pedagoga, ki bo ob opazovanju otroka podal svoje mnenje. Dobro je, da ste pozorni in skrbni, a ne trudite se iskati (dokazovati) disleksije pri njem za vsako ceno. On je drug otrok, drug človek. Srečno!